

Dr. Ogrin Fran: Dopolnilo k »Državoznanstvu«, Ljubljana. Lastna založba. 1930. Str. 20.

Pisatelj je priredil k svoji, v lanskem Slov. Pravniku na str. 355. oznanjeni knjigi majhno dopolnitev, v kateri navaja najpoglavitnejše, v zadnjem poldrugem letu izišle zakone.

Razne vesti.

V Ljubljani, meseca novembra 1930.

Kronika društva »Pravnika«. Pri pogrebu pokojnega podpredsednika stola sedmorice in rektorja dr. Ante Verone je zastopal društvo »Pravnik« rektor ljubljanske univerze g. dr. Metod Dolenc. Tretjega shoda češkoslovaških pravnikov v Bratislavi v mesecu oktobru 1930 se je udeležil kot zastopnik društva »Pravnika« g. dr. Janko Žirovnik, podpredsednik advokatske komore v Ljubljani. Društvu so pristopili novi člani: dr. Franjo Agoston, sodnik okrožnega sodišča v Bihaću, dr. Jože Požru, odvetnik v Črnomlju, in dr. Ivon Štempihar, odvetnik na Jesenicah. Izstopil je en član.

Osebnosti. Postavljeni so: Peter Keršič in dr. Anton Stuhec za sodnika apelacijskega sodišča v Ljubljani; Janko Čerček za starišino sreskega sodišča v Marnbergu, Jakob Jerman, dr. Ernst Kobe, dr. Josip Šenk in dr. Andrej Dolinar za sodnike okrožnega sodišča v Ljubljani. — Odvetniško pisarno so otvorili: dr. Franc Schley v Ljubljani, dr. Rajnhold Kerschbaumer v Celju, dr. Rihard Rom v Kočevju, Anton Mejač v Ljubljani, dr. Ervin Mejak v Konjicah in Teodor Sbrizaj v Gornjem Gradu. Preselil se je odvetnik dr. Ferdo Černe v Dolnjo Lendavo. — Upokojen je predsednik okrožnega sodišča v Novem mestu dr. Jurij Polenšek. — Umrla sta odvetnik in višji sodni svetnik v pok. Anton Bulovec ter višji sodni svetnik v pok. Janko Guzelj.

Izvedba izvršbe na čim hitrejši in uspešnejši način v Beogradu. Ker se izvršbe v Beogradu še vedno ne izvedejo zadovoljivo hitro, pričujemo iz pisma g. dr. A. Mojzerja, odvetnika v Beogradu, nekaj nasvetov, kako priti najhitreje do cilja.

Mesto izvršbe v poplačilo, ki le redko privede do uspeha, naj se zahtevajoči upnik posluži zavarovalnih sredstev srb. gr. p., ki se imenujejo glede nepremičnin »pribeleška«, glede premičnin »zabrana« (§§ 393 srb. gr. p.). Postopek pri slednji je pri tem tačle: Temeljem polnomažnih listin, h katerim je šteti tudi pravnomočne sodbe in sklepe, dospelo menice, in iz katerih izhaja dospelost terjatve, se zaprosi beograjsko sodišče za dovolitev zabrane. Rešitev se izda v najkrajšem času in jo pošlje sodišče uradoma kot nujen predmet upravi grada v izvršitev. Tamkaj je ustanovljen poseben oddelek za zabrane. Uradnik tega oddelka

gre na to s skrbnikom, ki ga je imenoval upnik v predlogu ali z upnikovim zastopnikom brez predhodnega obvestila k zavezancu, ki mu popiše premičnine za slučaj, da ne plača vsega dolga. Popisane premičnine vzame po upniku imenovani skrbnik v svojo shrambo in jih po potrebi odpelje. Tako postopanje izvaja na zavezanca seveda velik pritisk in je zato dolg v večini primerov v kratkem času plačan. Ako pa zavezanec kljub temu ne plača, mora zastopnik zaprositi za prodajo in s tem preide postopanje v štadij prave izvršbe, z učinkom, da ima upnik v tem primeru zastavno pravico že od dne vložene prošnje za zabrano, seveda le na onih predmetih, ki so bili ob priliki zabrane popisani. Razume se, da je treba potek zabrane spremljati od začetka do konca zaradi njene čim večje uspešnosti. V predlogu na zabrano je treba vsaj pavšalno navesti predmete, ki naj se popišejo, ter je zato treba vedeti vsaj za poklic zavezančev.

Po veljavnih predpisih naloži sodišče zavezancu le plačilo stroškov zabrane, dočim mora nositi stroške prave izvršbe zahtevajoči upnik sam. To vprašanje pa je mogoče povoljno rešiti potom dogovora z vsakim substitutom.

Zabrana je zvezana z eno, zlasti pri velikih zneskih občutno nevspešnostjo, da je namreč treba zanjo plačati takso po Tbr. 138., to je 1% plus 5 Din.

Po § 80. gradj. post. mora biti podpis na pooblastilu overjen. Pri zabranah bi sodišče samo moralo zahtevati po § 85. gr. p. overjen podpis. Praksa ni najstrožja, vendar je v važnih ali nujnih stvareh previdnost na mestu. Enkratno generalno pooblastilo zadostuje za vedno, ker se v vlogi priloži le prepis originalnega pooblastila, ki ga hrani zastopnik v svojih spisih, a ga mora na zahtevo vsak čas pokazati. Za vložitev tožbe je neobhodno potrebno overjeno pooblastilo tožnika.

Za izposlovanje zabrane je torej v navadnih primerih potrebno: 1. dospela menica, izvršna sodba ali izvršen sklep; 2. overjeno pooblastilo zahtevajočega upnika, izjemoma na riziko navadno ali substitucijsko pooblastilo; 3. pobilžja navedba stvari, na katere se uvedi zabrana. Pri opisanem položaju je najbolje, da se predlaga koji temeljem sodbe pri izvršilnem sodišču (n. pr. v Beogradu) zabrana, ne da bi se vlagal pri dovoljujočem sodišču izvršilni predlog po predpisih slovn. dalm. izvršilnega reda.

Gori opisana zabrana (ali pribeleška) pa se seveda utegne izposlovati, tudi še preden dospe terjatev sama v plačilo. V takih primerih pa mora zahtevajoči upnik izkazati po §§ 394 in 399. srb. gr. p., da je izterjanje njegove terjateve ogroženo.

Prošnja: Vse tiste, ki imajo moj tolmač h kazenskemu zakoniku, prosim, da vpišejo vanj še sledeče popravke: V § 16. (zakoniti tekst) so izostale v predzadnji vrsti za besedo »odvrniti«, besede: »ali on ni naprej vedel za nastopivšo posledico«. Na strani 185. mora stati v 12. vrsti, od zdolaj šteto namesto »proximus« beseda »propinquus«.

Dr. M. Dolenc.

